

forstyldt det Tab og den Fare for videregaaende Udelæggelse paa deres Jorder, hvormed de nu trues ved den ommeldte Sandflugt, der ved en betimelig Anvendelse af forholdsvis ubetydeligt Arbejde og Beføstning maa antages uden Bausfælighed at have kunnet være dæmpet, har man dog i Betragtning af, at Sandflugten nu engang har vunden en saadan Udbredelse i Egnen, at Fare for en videre Kreds er forhaanden, samt da Umuligheden for Lodseierne af under disse Omstændigheder ved egen Hjælp at standse den paa alle Sider erkjendes, fundet, at det Offentlige ikke burde afholde sig fra at yde sin Hjælp til at afværge den saaledes truende Fare, hvilken Hjælp man iøvrigt har formeent maatte indskrænke sig dertil, at der af Statskassen ydedes et passende Tilskud til Dækningen af de til denne Sandflugts Dæmpning medgaaende Omkostninger, hvorimod der efter Ministeriets Skjønne under ingen Omstændigheder vilde kunne være Tale om, som fra nogle Sider foreslaaet, at optage de heromhandlede sandfugne Arealer blandt de Sandflugtsstrækninger, der i Henhold til Lov af 26de Marts 1852 og senere dertil sig sluttende Lovbestemmelser dæmpes og fredes ved offentlig Foranstaltning og under det Offentliges Tilsyn, eller med andre Ord, i Anledning af den ommeldte Sandflugt at indrette et heelt nyt Sandflugtsdistrict med en egen Sandflugtscommissair, egne Klitbetjente m. v. Ministeriet har derfor ladet Bedkommende tilkjendegive, at man, under Forudsætning af, at de hertil fornødne Midler blive bevilgede ved Finantsloven for næste Finantsaar, samt paa Billaar, at der tilveiebringes Garanti for, at Arbeidet udføres saa hensigtsmæssigt og billigt, som Forholdene tilstede det, vil være villig til at deeltage med Amtrepartitionsfonden efter det ved Lov af 4de Marts 1857 § 1 fastsatte Forhold i Udredelsen af de $\frac{3}{4}$ af de til denne Sandflugts Dæmpning medgaaende Omkostninger, imod at den ene Fjerdedeel overtages af de paagjældende Lodseiere selv eller ialtsald af Kommunen paa deres Vegne. Saavel Amtsrædet som Delegerede fra de paagjældende Sogne have derefter erklæret sig villige til at deeltage i de ommeldte Omkostninger efter det af Ministeriet foreslaaede Forhold. Angaaende Størrelsen af de til den oftnævnte Sandflugts Dæmpning medgaaende Udgifter har Ministeriet ikke seet sig istand til paa Sagens nærværende Stadium at erholde nogen paalidelig Oplysning, men man antager dog, at disse Udgifter ikke ville blive betydeligere, end at Statskassens Tilskud vil kunne afholdes med 2—300 Rd.

Under de ved de aarlige Finantslove til Sandflugtens Dæmpning bevilgede Summer har der hidtil ikke været beregnet noget Beløb, hvoraf extraordinaire Understøttelser som den heromhandlede kunde afholdes. Da imidlertid lignende Tilfælde som nærværende kunne indtræde, i hvilke det kan være onskeligt, at en Sum have disponibel til saadan Anvendelse, har man troet hertil at burde søge et Beløb af 500 Rd. bevilget til Afholdelse af extraordinaire Understøttelser til Dæmpning af ny opstaaet Sandflugt, af hvilket Beløb Statskassens ovennævnte Tilskud da vil kunne afholdes.

ad III. A. 6. a. Som for Finantsaaret 1863—64. Det er en Selvsølge, at Udgifterne paa denne Post kun kunne opføres efter et løst Skjøn.

ad III. A. 6 b. Som for Finantsaaret 1863—64.

ad III. A. 6 c. Afseet fra, at her ikke, som i Finantsaaret 1863—64, er beregnet Sædtillæg til Dyrslægerne, stemmer denne Post med den tilsvarende i Finantsloven for 1863—64. Dyrslægerne ere aflagte med en aarlig Lønning for hver af 250 Rd., hvoraf den ene Halvdeel udredes af Statskassen og den anden Halvdeel af Amtrepartitionsfonden. Der er nu oprettet i det Hele 22 Dyrslægeposter, nemlig 3 i Ribe Amt, 5 i Ringkjøbing Amt, 3 i Viborg Amt, 3 i Hjørring Amt, 1 i Skanderborg Amt, 2 i Aalborg Amt, 3 i Thisted Amt og 2 paa Bornholm.